

Turēsim augstu mehanizatora godu!

Sajās dienās mūsu republikas laikraksti publicējuši Bauskas teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes labāko mehanizatoru vēstuli, kurā viņi griežas pie visiem republikas mehanizatoriem. Šajā vēstulē norādīts, ka PASLAIK LAUKOS NAV SVARĪGĀKU UN ATBILDĪGĀKU UZDEVUMU KĀ RAŽAS NOVĀKŠANA, LOPBARĪBAS SAGATAVOŠANA UN CIŅA PAR LABU RAŽU NĀKAMJĀ GADĀ. ŠOGAD NAV VIEGLI VEIKT RUDENS DARBUS. TAČU TIEŠI TĀPĒC VĒL JO LIELĀKAI JĀBŪT MŪSU ORGANIZĒTĪBAI UN POLEM DARBĀ, TIEŠI ATBILDĪBAS SAJŪTA PAR IZAUDZĒTĀS RAŽAS SAGLABĀŠANU LĒK MŪMS STRĀDĀT AR DIVTIK UN TRISKĀRT LIELU ENERĢIJU, NEATLĀIDĪGI PĀRVĒRĒT GRŪTĪBAS, KO IZRAISĪJUŠI NELABVĒLĪGIE APSTĀKĻI, MEKLĒT UN ATRAST VISAS IESPĒJAMĀS REZERVES RUDENS DARBU PĀATRINĀŠANAI. KĀ TRIECIEN- NIEKIEM STRĀDĀT TRIECIEN- FRONTĒ, NOVĀKT VISU RAŽU LĪDZ PĒDEJĀI VĀRPAI UN PĒDEJĀM SALMAM — TĀDS MŪSU SODIENAS CIŅAS UZDEVUMS.

Līdztekus labības plaujai un kuļšanai ir uzsākta kartupeļu un cukurbietes novākšana. Daudzās saimniecībās izaudzēta laba vērtīgo kultūru raža. Cukurbietes ir izejviela cukura rūpniecībai, kā arī vērtīga lopbarība. No mehanizatoru darba daudz kas ir atkarīgs šo kultūru savlaicīgā novākšanā, lai neietu zudumā neviena sakne, neviena lapa.

Pašlaik ļoti svarīgs uzdevums ir lopbarības sagatavošana. JA BŪS BARĪBA—BŪS LOPI, BŪS PIENS UN GAĻA! Tāpēc saimniecībās, kur tas vēl nav darīts, jāorganizē speciālas skābbarības sagatavošanas brigādes.

Ikvienš no mums labi zina, ka ar rudens aršanu tiek likts pamats augstai ražai. Lauksaimniecības darbiniekiem jāapzinās, ka bez rudens aršanas nav iespējams iegūt augstas vasarāju ražas.

Bauskas teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes mehanizatori apņēmušies līdz Lielās Oktobra revolūcijas 45. gadadienai veikt rudens aršanas plānu, apņemoties, strādājot divās maiņās, izpildīt un pārsniegt dienas normu. To varam veikt arī mēs. Tas atkarīgs tikai no mums pašiem, no mūsu vēlēšanās un prasmes. Tāpēc neželosim darbu, lai izaudzēto ražu novāktu, sagatavotu vajadzīgo daudzumu lopbarības, liktu pamatu augstai ražai nākamajā gadā. Mehanizatoriem jābūt pirmajās līnijās cīņā par zemkopības un lopkopības produktu pārpilnības radīšanu.

Bauškinieki aicina visus republikas kombainierus, traktoristus un mehāniķus, visus mehanizatorus darīt visu iespējamo, lai drīzāk novāktu ražu un sagatavotu skābbarību, un tādējādi dot savu ieguldījumu visas tautas cīņā par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu mūsu zemē.

Lēmumā, ko Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas birojs pieņēmis sakarā ar šīs ražošanas pārvaldes labāko mehanizatoru vēstuli, izteikta pārliecība, ka republikas mehanizatori, sekodami Bauskas teritoriālās pārvaldes labāko traktoristu un kombainieru ierosmei, var veikt un nekavējoties veiks visenerģiskākos pasākumus, lai augstāzi izmantotu tehniku, nepieļautu nevienam kombainam vai traktora dīkstāvi un organizētu visu agregātu izmantošanu cauru diennakti.

Latvijas Komunistiskās partijas CK birojs atbalstījis Bauskas teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes labāko mehanizatoru iniciatīvu, ko viņi parādījuši, griezdamies ar vēstuli pie visiem mūsu republikas mehanizatoriem.

Ir nepieciešams, norādīts Latvijas KP CK biroja lēmumā, plaši izvērst kolhozu un padomju saimniecību mehanizatoru sociālistisko sacensību par rudens lauku darbu ātru veikšanu augstā kvalitatīvā

limenī, sistemātiski rezumēt šīs sacensības rezultātus un rūpēties par to plašu izziņošanu.

Arī mūsu rajonā ir daudz tādu mehanizatoru, kas rāda priekšzīmi, prasmīgi novākdami ražu ar kombainiem, «Jaunajam kombainierim — labākajam rajonā» — komjaunatnes rajona komitejas ceļojošo vimpeli ar šādu uzrakstu nesē pasniedza kolhoza «Leņina karogs» kombainierim Ērikam Siliņam. Viņš kopš plaušanas sākuma novācis 114 hektāru graudaugu. Viņa kombains neapklust arī nakti. Neatlaidīgi cīnās par katru graudaugu hektāru arī Zases padomju saimniecības kombainieris Pēteris Zinka, kas novācis ap 120 hektārus labības.

Daudzi mehanizatori parādījuši vērtīgu iniciatīvu, pielāgodami kombainus veldrē sakritušas un mitras labības novākšanai. Viņi uzlabojuši savus agregātus, pielikuši dubultriteņus utt. Biržu kolhoza ļaudis kombainiera Pētera Rušņa apņēmību un prasmi labi zina. Ja buksē, b. Rušiņš pie riepām piesien klucīšus. Lai novērstu mitrās labības blīvšanos kombaina kuļamā agregātā, viņš izdarījis dažādus uzlabojumus mehānismā. Viņa veikums šā gada ražas novākšanā 79 hektāri. Nedalītu cīņu ar savu pašreizējā darbu ieguvus Mežāres padomju saimniecības mehanizators Aleksejs Volkovs, kolhoza «Rožkalns» mehanizators Valentīns Voivods, kolhoza «Nākotne» traktorists G. Zaļenieks.

Taču ir daudz tādu saimniecību rajonā, kur tehnikas spēks ražas novākšanā nav pareizi novērtēts, mehanizatori nestrādā ar īstu sirds degsmi. Tā, kolhoza «Rīts» ir 17 mehanizatoru, taču svētdienās, lai gan jauks un saulains laiks, viņi nestrādā. Nav organizēts darbs maiņās. Odzienes kolhoza mehanizators Pēteris Dombrovskis, tā vietā, lai palīdzētu ātrāk novākt ražu, darba laikā sēž mājās. Mehanizatori bieži pārkāpj disciplīnu, darbā ierodas iereibuši. Tādi gadījumi bijuši kolhozos «Uzvara», «Laukezers», «Lauceše». Pēdējā alkoholiskus dzērienus jo bieži lieto arī pats mehāniskās darbnīcas vadītājs b. Aboliņš.

Tādi fakti liecina, ka saimniecību vadītāji, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas neizvirza stingras prasības mehanizatoriem. Katra mehanizatora pienākums ir veikt rudens darbus ātrākiem tempiem, ar pilnu slodzi izmantot tehniku.

TURĒSIM AUGSTU MECHANIZATORA GODU!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

60 (2755)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 2. oktobrī

Maksā
2 kap.

Sagatavo šķirnes sēklas kartupeļus

Kolhoza «Draudzība» piektajā, sestajā, septītajā un astotajā brigādē uzsākta kartupeļu rakšana. Atsevišķos laukos šķirņu «Forans» un «Eksports» kartupeļu vidējā raža sasniedz 100 centnerus no hektāra. Ik dienas strādā divas traktoru un viena zirgu vilkmes kartupeļu rokamās maši-

nas. Ar traktoriem DT-24 rok mehanizatori Nikolajs Vasiļevs un Stefāns Narbutis, bet ar zirgiem lielāko platību pieveic Vilis Sidlovskis. Cakli palīgi kartupeļu lasīšanā ir Neretas vidusskolas skolēni, kuri apņēmušies norakt tos 57 hektāru platībā. Katra klase strādā noteiktu

dienu skaitu. Tā, 1.—5. klašu skolēni jau savas platības norakuši. Pašreiz strādā vecāko klašu skolēni.

Kolhozs šogad apņēmis pārdot valsts šķirnes sēklu sagādes kantoriem 250 tonnas šķirnes sēklas kartupeļu.

Z. DRUVINIECE

Papildina lopbarības krājumus

Kolhoza «Ezerkrasts» ļaudīm ir ko padomāt, kā pašlaik veikt darbus: gan plauju, kuļšanu, sēju, gan lopbarības sagādi, lai tie straujākiem tempiem virzītos uz priekšu. Visi darbi vienlīdz svarīgi. Jau nedēļu kā otrajā brigādē, kuru vada brigadieris Jānis Kuzma, nepārtraukti noris sulīgās masas skābēšana. Šim nolūkam plauj āboliņa atālus, nenogatavojušos graudaugus, pupas, kukurūzu. Šajā brigādē nedēļas laikā ieskābētas 195 tonnas zaļās masas. To skābē tieši uz lauka

stīrās lielāku plaujamo masu tuvumā, lai atvieglotu zaļās masas izvešanu, kā arī pātrinātu skābēšanas tempus. Skābējamai masai pievieno eksektus salmus. Masu rūpīgi blīvē traktorists Pēteris Laižāns. Ik dienas brigāde ieskābē 10—12 tonnas zaļās masas.

Sinīs dienās arī trešajā un pirmajā laukkopības brigādē uzsāks skābēšanai paredzēto platību plauju un skābēšanu. Saimniecība vēl sagatavos pāri par 300 tonnu sulīgās barības.

Z. LIEPA

Rajona uzņēmumos

Jaunā sezona sākusies

Jēkabpils cukura rūpnīcai šogad cukurbietes piegādās no 12 mūsu republikas rajoniem. Noorganizēts 21 pieņemšanas punkts, kuri jau pilnīgi sagatavojušies jaunajam darba cēlienam. Bet Zilupes pieņemšanas punktam Ludzas rajona saimniecības jau piegādājušas 22 tonnas jaunās ražas cukurbietes. Sinīs dienās darbu uzsāks arī Viesītes un citi pieņemšanas punkti.

Uz cukura rūpniecību pirmo jaunās produkcijas kravu atveduši Ogres rajona kolhoza «Mendēji» cukurbietu audzētāji.

Rūpnieciskās kolektīvs sagatavojies jaunajai darba sezonai, ko uzsāks oktobra sākumā. Jau pirmajās darbā dienās rūpnīcā ik dienas pārstrādās 1000 tonnu cukurbietes.

P. PLUSS

Remont- darbnīcas jauda divkāršojusies

Lauku tehnikas apvienības rajona nodaļas specializētā remonta darbnīcā aizvadītajā vasarā izdarīta liela rekonstrukcija. Mazjaudas ritentraktorus šeit tagad remontēs pēc plūsmas metodes. Ierīkotas divas plūsmas līnijas — traktoriem un dzinējiem. Pērn darbnīcas jauda bija 20 traktori mēnesī, šogad — 40. Tani pat laikā remonta darbnīcu skaits palielinājies tikai par četriem cilvēkiem.

Plūsmas līnijas konstruētas pašu darbnīcās. Daudz izdomas to izveidošanā pielicis darbnīcu vadītājs, pazīstamais racionalizators Jānis Lapiņš. Jaunās iekārtas uzstādīšanā savas zināšanas un prasmi pielikuši atslēdznieki Māris Navenickis, Vilis Zembergs, metinātājs Mārtiņš Lindemanis un citi. Sācies spraigs darba cēliens. Pašlaik remontē 12 mazjaudas ritentraktorus.

D. ZIEDIŅŠ

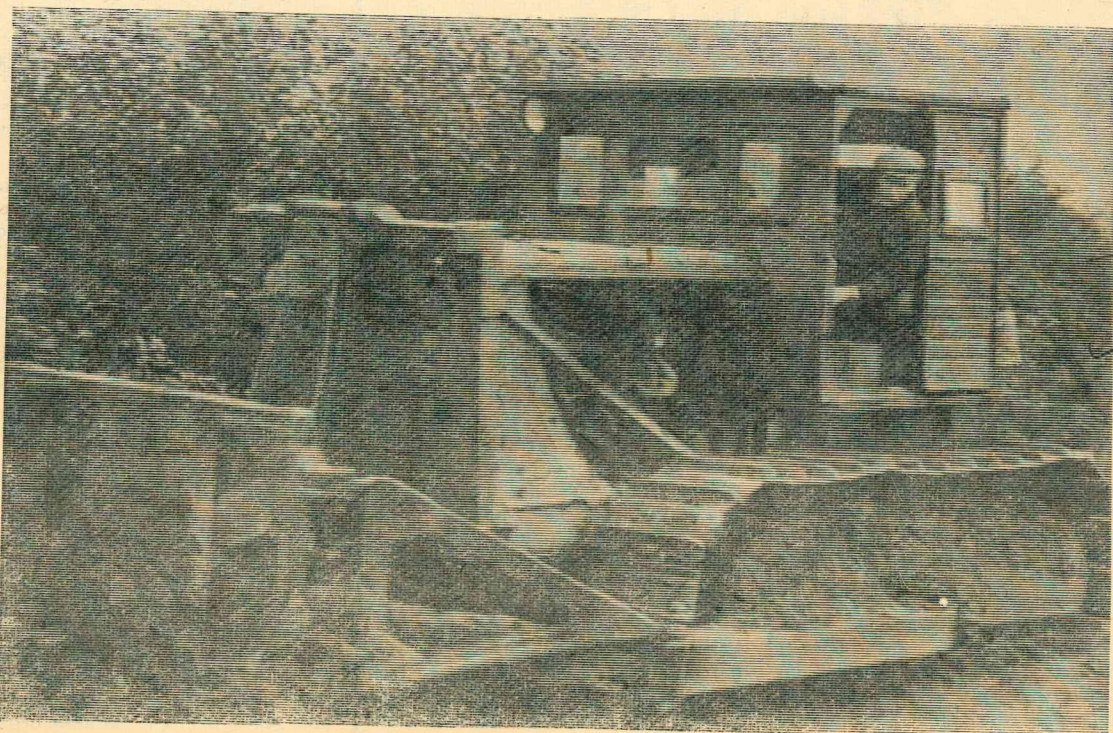
Mēbeļnieki darba sardzē

Rajona rūpniecības kombināta mēbeļnieki ar uzviņu izpildījuši septembra ražošanas programmu. Tirdzniecības organizācijām nosūtīts liels skaits skapju, tahtu «Lira», divvietīgo gultu un citu mēbeļu. Kopš gada sākuma mēbeļu fabrika izlaidusi ap 300 skapju, 100 apaļo galdu, 70 spoguļu, daudz divvietīgo gultu un citu mēbeļu.

Mēbeļnieki stājušies darba sardzē par godu Lielā Oktobra 45. gadadienai. Oktobra plānu viņi apņēmušies izpildīt līdz 25. datumam. Paredzēts, ka uzņēmums šā gada beigās sāks ražot jaunas modernā tipa mēbeles, kas būs ievērojami lētākas, vieglākas un ērtākas.

Mūsu korespondentu punkts Jēkabpils mēbeļu fabrikā

BŪS AUGLĪGI TĪRUMI

Lauku tehnikas Jēkabpils rajona nodaļas traktorists Jānis Grišāns ar traktoru S-80 šogad attīrījis no krūmiem un celmiem vairāku desmitu hektāru lielu platību gan Seces padomju saimniecībā, gan kolhozos «Nākotne» un «Arājs».

Attēls: Jānis Grišāns strādā kolhoza «Arājs» laukos.

V. BEĻEVIČA foto

PARTIJAS DZIVE

PADOMJU CELTniecība

Bīstamā vienaldzības rūsā

Sā rudens nelabvēlīgajos laika apstākļos vairāk nekā jebkad agrāk pieaug kolhozu partijas pirmorganizāciju, katra komunistu atbildība par ražas likteni, lopbarības bāzi. Pretstatā dabas kaprīzēm jāliek prasmīgi organizēts, pašizliedzīgs un ražīgs darbs. Šajos apstākļos sevišķi nepieciešama pastāvīga partijas kontrole par ražas novākšanas norisi, enerģiska cīņa pret zudumiem.

Kolhoza «Rekords» komunistiem ir nopietns pamats celt trauksmi. Saimniecība stipri atpaliek ražas novākšanā, uz zālāju laukiem zem kļajas debess bojājas nenovestais āboliņš, daudz nekārtību fermās.

— Beidzam rudzu plauju, — kā ar lielu panākumu 28. septembrī lepojās priekšsēdētājs Harijs Brodīns. Protams, tas nav sliksti. Tomēr par ražu pieņemts priecāties, kad graudi kļēti. Šeit pagaidām no-

kults tikai ap 15 hektāru ziemāju. Pārējā labība, pavirši sastatīta vai tikpat nevīžīgi sagubota, sadīgst uz tīrumiem. Vienaldzīgi šiem laukiem garām pāiet brigādi, valdes locekļi, komunisti. Kūlišu sējām, labības krāvējiem labi samaksāja. Diemžēl, nevienam neienāca prātā prasīt no viņiem labu darba kvalitāti. Statiņi sagāzušies un sadīgst, gubiņas vēja izārdītas, bet nevienam tas neinteresē. Kāpēc statiņiem neuzlika «cepures»? Kāpēc vēja izārdītās gubiņas nesaikāto? Kāpēc tāda vienaldzība, teiksim atklāti, bezatbildība par visa gada darbu un pūļu augļiem? Kur palicis zemkopja gods un sirdsapziņa?

Visu to taču redz un zina arī kolhoza komunisti. Diemžēl, arī viņi sasirguši ar bīstamo vienaldzības rūsā. Partijas sapulcēs šeit nav nopietni pacelts jautājums

par ražas novākšanas norisi, par acīm redzamajiem zaudējumiem, ko rada kolhoza vadītāju neizdarība, par daudzām nekārtībām, kas te sastopamas ik uz soļa. To vairs nevar saukt par vienaldzību — tā ir bezatbildība partijas, kolhoznieku, visas tautas priekšā.

Pailustrēsim, kā rekordieši «saimnieko». Retajās saulainajās dienās šeit daļu rudzu steidza ievest šķūņos, ko nekādi nevar uzskatīt par saimnieciski pareizu rīcību. Kolhoza strādāja 15 talcinieku no šefības uzņēmuma. Viņus pieredzējušu kolhoznieku vadībā varēja norīkot pie kušanas tieši uz lauka, kamēr pārējie varēja plaut, statīt un gubot labību. Dažās saulainajās dienās šeit gatavoja skābarību. Acīm redzami ražošanā trūkst operatīvas vadības, bet partijas pirmorganizācija ar sekretāri Leontīni Kuzmu priekšgalā palika mālā, vērotāju pozīcijās. Arī partijas rajona komitejas instruktors Fr. Krepss, kas vairākkārtīgi apmeklējis šo saimniecību, nav nopietni palīdzējis komunistiem iziet no inertā stāvokļa. Partijas pirmorganizācijai joprojām šeit nav vadošās lomas.

Vēl lielāka nekārtība vērojama kolhoza lopu fermās. Muilānu lielkopu novietnē jau ilgāku laiku ārkārtīgi pavirši savu lopu grupu kopj slaucēja Irēna Vincunaite. Bieži viņas govīs dienām ilgi stāv neslauktas. Vairākām novietnēm nav pastāvīgu ganu. Lieta nonākusi tik tālu, ka ganos iet pat brigādi. Vairākās novietnēs ir nepārprotami signāli, ka viss iegūtais piens nenonāk krejotavā. Bezspēcīgi šo nekārtību priekšā izrādījušies zootehniks Eduards Auziņš, fermu pārzinis Krišs Gēģeris. Arī pats priekšsēdētājs vairāk plāta rokas, nekā rīkojas. Izslaukumi samazinās, bet tie varētu būt ievērojami augstāki, ja lopus kārtīgi ganītu.

Nekārtību uzskaitē iznāktu gara. Tomēr ar sacīto jau redzams — kolhoza komunisti palikuši vienaldzīgi pret to, kas notiek viņu saimniecībā. Toties daži no viņiem, kā, piemēram, Roberts Zurevskis aizrāvis ar personīgās saimniecības attīstīšanu. Viņam ir divas slaucamas govīs, četras cūkas, pulciņš aitū un mājputnu. Kā gan lai viņš atrod laiku krietni pildīt lopbarības pārziņa pienākumus, ja pašam savu rūpju gana. Nav nemaz jābrīnās, ka šodien uz zālāju tīrumiem redzam desmitiem gubiņu pussapuvuša āboliņa.

Kolhoza «Rekords» komunisti aizmirsuši galveno — savu atbildību par stāvokli saimniecībā. Vienaldzības rūsā pārkļājusī šo komunistu sirdsapziņa.

D. SLIKŠANS

Celojošais mandāts — drošās rokās

Kolhozā tas bija vesels notikums. Viktors saņēmis kopšanā govju grupu! Brigādes sievas bija sevišķi neapmierinātas — jauns puisis un pie govīm... Labāk būtu sēdies uz traktora, vai darījis kaut ko citu.

Bet Viktoram lopkopība nebija sveša lieta — viņš jau bija ganījis govīs, arī vecākajai mātai šad tad piepalīdzējis apkopt vai pabarot lopus. Un bez tam pērn taču veseli četrpadsmit viņa biedri pārgāja strādāt lopkopībā.

Saņemtā pirmieņu grupa nebija ražīga. Ziemas mēnešos vairāk par četriem litriem dienā no govīs izslaukt nevarēja. Rupjās lopbarības bija pietiekoši, bet trūka sakņaugu. Pavasara un vasaras mēnešos Viktors augas dienas pavadīja piefermas laukā. Agrāk viņš palīdzēja apkopt sakņaugus mātai Fanijai un brāļa sievai Ausmai, bet tagad aprūpējamā platība palielinājusies vēl par 0,30 ha — kļāt nāca trešā ģimenes lopkopja cukurbiešu lauks.

Šogad darbs veicās labāk. Viktors Stepanovs bija panācis no savas grupas vislielāko izslaukuma kāpinājumu starp kolhoza lopkopjiem salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Viņš bija palielinājis izslaukumu par 677 kg no govīs vai papildus saražojis 6 tonnas produkcijas.

Ar to Viktors bija nostiprinājis savu lopkopja autoritāti. Šajā laikā jaunieša dzīvē bija vēl viens liels notikums — viņu uzņēma VLKJS biedru rindās.

Lopkopja darbs nav no vieglajiem, taču Stepanovi atrada laiku iet talkā arī lauku brigādei sagādāt rupjo lopbarību, novākt graudaugu ražu. Viktors palīdzēja savest šķūnī 29 autokravas laba āboliņa. Arī visās komjauniešu rīkotajās talkās viņš bija neiztrūkstošs dalībnieks.

Pēc darba dienas brīva laika paliek maz, tomēr vakaros Viktors mēro ceļu uz Gaiņu astoņgadīgo skolu, kur viņš mācās 8. klasē.

Komjauniešis Viktors Stepanovs glabā pie sevis VLKJS Jēkabpils rajona komitejas celojošo mandātu «Par augstāko piena ieguves kāpinājumu pirmajā pusgadā». Mūsu kolhoza

Jaunais lopkopis Viktors Stepanovs.

laudis ir pārliecināti, ka centīgais jauniešs to paturēs arī trešajā ceturksnī.

A. KUCENKEIRE, kolhoza «Zelta vārpa» uzskaitvede

MUMS ATBILD

Mobilizē visus spēkus ražas novākšanai

Laikraksta 11. septembra numurā bija publicēts raksts «Talciniekus gaidot». Tajā norādīts, ka lopbarības sagāde rit neapmierinoši, nav noorganizēta speciāla skābarības sagatavošanas brigāde, kā arī ir trūkumi ražas novākšanā.

12. septembrī rakstu apspriedām partijas pirmorganizācijas un kolhoza valdes kopējā sapulcē. Rakstā izteiktā kritika atzīta par pareizu. Partijas pirmorganizācija un kolhoza valde pieņēma lēmumu mobilizēt visus spēkus ražas ātrākai novākšanai, lopbarības sagādei un ziemāju sējai.

Noorganizēta speciāla skābarības gatavošanas brigāde 12 cilvēku sastāvā. Brigādi vada Pēteris Brička, ieskābētas 70 tonnas pupu, kukurūzas un nenogatavojušos graudaugu. No 214 hektāriem nopļauto graudaugu uz 26. septembri bija nokulti 162 hektāri, sagatavota sēkla 10 tonnas, ar ziemājiem apsesti 25 hektāri.

Skābarības gatavošana, graud-

augu novākšana un ziemāju sēja turpinās.

Par disciplīnas pārkāpumiem un dzeršanu darba laikā sodīti traktoristi Alfreds Strauts, Valentīns Nikanenko, šoferis Arvids Griķis un otrs brigādes brigādiēris Alfrēds Nagurēvičs.

Pašreiz darbus organizē tā, lai tie virzītos uz priekšu visos iecirkņos. Visus nopļautos kombainu salmus nekavējoties sagubo. Lai veicinātu šo darbu, katrai lopkopī — slaucējai uzsots sagubot pa 4 tonnām salmu, nosakot papildapmaksu vienu rubli par sagatavotu tonnu. Papildapmaksu noteikta arī kombainieriem — par katru izkulto graudu tonnu 0,5 rubli. Pieņemts lēmums kolhozniekiem, kuri neattaisnotu iemeslu dēļ 3 dienas mēnesī nav izgājuši darbā, maksāt tikai 70 procentus no vispārējās izpēlņas.

A. MASALSKIS, kolhoza «Uzvara» partijas pirmorganizācijas sekretārs

Vietējo padomju uzdevumi

Kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvalžu izveidošana ne tikai nesamazina vietējo padomju atbildību par stāvokli lauksaimniecībā, bet tieši otrādi — to vēl pastiprina. Padomju uzdevums ir sniegt pārvaldēm iespējami lielāku palīdzību lauksaimniecības vadīšanā. Cīņa par lauksaimnieciskās ražošanas strauju kāpinājumu ir mūsu kopējā lieta.

Cienu un ciematu padomes ir vismasveidīgākie padomju orgāni, kuru sastāvā ievēlēti labākie lauku ļaudis: ražošanas pirmrindnieki un novatori, lauksaimniecības speciālisti, skolotāji, ārsti, mehānizatori, kultūras darbinieki, visu paaudžu pārstāvji. Aktīvi sadarbojoties ar plašām darbaļaužu masām, cienu un ciematu padomju deputātiem jāizvērs plašs politiskais un organizatoriskais darbs, lai īstenotu PSKP CK marta Plēnuma lēmumus. Vietējo padomju deputātiem kolhozos un padomju saimniecībās JĀVADA SOCIĀLISTISKĀ SACENSMĒ PAR RAŽAS NOVĀKŠANU ISĀKOS TERMINOS, PAR LOPBARĪBAS SAGATAVOŠANU PIETIEKAMĀ DAUDZUMĀ, PAR SAISTĪBU IZPILDI LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU RAŽOŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ VALSTIJ, PAR TEICAMU SAGATAVOŠANOS LOPU ZIEMOŠANĀ.

So uzdevumu izpilde mūsu rajonā neattaisnojami aizkavējusies. Uz 25. septembri ziemāju un vasarāju novākšana kolhozos un padomju saimniecībās veikta tikai 42 procentu apmērā, pie kam nokulti tikai 50 procenti no novāktās platības. Mazāk nekā 30 procentu graudaugu sējumu novākti kolhozos «Jānupe», «Odziņa», «Medņi», «Padomju Latvija», Vietalvas padomju saimniecībā un citur.

Rupjā lopbarība ziemas periodam sagādāta tikai 51 procenta apmērā no vajadzīgā daudzuma, bet skābarības — tikai 10 procenti. Tādas saimniecības kā «Padomju Armija», «Strauts», «Dubna», «Jānupe», «Rožkalns» skābēšanu vēl nav uzsākušas.

Tur, kur vietējo padomju deputāti kopā ar aktīvu personīgi piedalījās ražas novākšanā un lopbarības sagatavošanā, palīdzēja kolhoziem organizatoriskajā darbā uz lauka, brigādēs un fermās, ir arī redzami šīs palīdzības rezultāti.

Par šādu piemēru var noderēt Neretas ciemata padome, kuras teritorijā atrodas kolhozs «Draudzība». Padomju deputāti un ciemata aktīvs kopā ar kolhoza valdi un partijas pirmorganizāciju pareizi izvietojot spēkus ražas novākšanā, pareizi organizē darbu, tie laudis materiāli ieinteresēti. Kolhoza «Draudzība» no iesētajiem 1293 hektāriem graudaugu novākti 960 un nokulti 458.

Līdzīgi panākumi ir arī kolhozam «1. Maijs», kur par brigādiere strādā Vārnavas ciema padomes deputāti Vaira Kļava, Jānis Ābols, Pāvels Murma. Šeit novākti 204 hektāri graudaugu, no kuriem nokults 181 hektārs, pie kam arī šigada nelabvēlīgajos apstākļos vidējā raža sastāda 12 centnerus no hektāra. Kolhozā iesēti 100 hektāri ziemāju, sekmīgi veicas lopbarības sagatavošana.

Krustpils ciema padomes lauksaimniecības pastāvīgo komisiju vada deputāts b. Avotiņš. Uz šīs komisijas ierosinājumu kolhozā «Leņina karogs» šā gada sākumā noorganizēja mehanizētu organisķā mēslojuma sagatavošanas brigādi. Lai ieinteresētu lopkopjus uzkrāt pie fermām organisko mēslojumu, komisija ieteica valdei apstiprināt papildapmaksu: divas izstrādes dienas par katrām 3 tonnām organisķā mēslojuma (mehanizētās fermās par 20 procentiem mazāk).

Lauksaimniecības komisija kopā ar aktīvu un kolhoza valdi panāca, ka cukurbiešu sējumu kopšanā ap-

mēram divas nedēļas strādāja visi kolhoznieki un ciema teritorijā dzīvojošo strādnieku un kalpotāju ģimeņu locekļi. Tā rezultātā visā 87 hektāru platībā cukurbietes apkopa laikā.

Gatavojoties ražas novākšanai, tika noorganizēts reids par lauksaimniecības tehnikas gatavību šim darbam. Reida materiālus apsprieda paplašinātā kolhoza valdes sēdē. Lauksaimniecības pastāvīgā komisija kopā ar speciālistiem un deputātu aktīvu bieži piedalās piena tauku satura noteikšanas pārbaudēs pienotavās un krejotavās. Pastāvīgā komisija ierosināja arī to, ka slaucēju darbu apmaksā, vadoties no piena tauku satura.

PASĻAİK IR NEPIECIEŠAMI, LAI CIEMU UN CIEMATU PADOMJU DEPUTĀTI, VISS LAUKU AKTĪVS AR SAVU PIEDALĪŠANOS RUDENS DARBOS PALĪDZĒTU KOLHOZIEM UN PADOMJU SAIMNIECĪBĀM NOVĒRST, PĀRVARĒT ATPALICĪBU.

Mūsu rajona kolhoznieku, strādnieku un kalpotāju, kā arī pārējo lauku iedzīvotāju rīcībā ir ievērojami piena, gaļas un citu lauksaimniecības produktu pārpalikumi, kas ražoti personīgajās saimniecībās. Ik gadus ievērojamu daļu šo produktu pārdod valstij. Labus rādītājus lopkopības produktu iepirkšanā no individuālā sektora panākusi Vietalvas ciema padome, kur piena pārdošanas 9 mēnešu plāns izpildīts par 205 procentiem, bet gaļas — par 104 procentiem. Labi strādājušas arī Turku, Staru, Vāriešu, Pilskalnes un citas ciema padomes.

Tomēr vairākās ciemu padomēs izpildu komiteju priekšsēdētāji nav organizējuši deputātus un aktīvu šo uzdevumu izpildei. Pie tādām pieder Ābeļu ciema padome, kur izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Reskājs panācis piena pārdošanas plāna izpildi tikai par 47 procentiem. Par 57 procentiem šis uzdevums izpildīts arī Salas ciema padomē, kur par izpildu komitejas priekšsēdētāju strādā b. Lejiņš. Ciemu, pilsētu un ciematu padomju uzdevums pašlaik ir PASTIPRINĀT DARBU AR LAUKU IEDZĪVOTĀJIEM, LAI VISI LOPKOPĪBAS PRODUKTU, KĀ ARĪ KARTUPEĻU PĀRPALIKUMI TIKTU PĀRDOTI VALSTIJ. Šis darbs jāveic burtiski visur, pie kam deputātiem un aktīvam jābūtu personīgs piemērs, aktīvi piedaloties produktu pārpalikumu pārdošanā valstij. Visiem jāsaprot, cik svarīga ir šī patriotiskā ierosme: pēc iespējas labāk apgādāt ar lauksaimniecības produktiem pilsētu un rūpniecības centru iedzīvotājus.

Vasaras ganību periodā sakarā ar sliktiem ganību apstākļiem, kā arī to nesaimnieciskās izmantošanas rezultātā pieļauts piena lopu produktivitātes pazeminājums. Tāpēc sevišķi svarīgi ir laikus sagatavoties lopu ziemošanai un to sekmīgi pabeigt. Būtu mērķtiecīgi katram deputātam un aktīvistam uzņemties šefību par lopu ziemošanu ikvienā fermā, panākt lopu pareizu turēšanu, lopbarības racionālu izmantošanu.

Lauksaimniecības, kultūras un tautas izglītības pastāvīgo komisiju, kā arī sabiedriskā aktīva darbs jāveic tieši laukos un fermās, tur kur strādā kolhoznieki un padomju saimniecību strādnieki. Jāorganizē biļetenu, «zibēnu», kaujas lapu izdošana par rudens un citu darbu gaitu, jāatzīmē labākie, iākritizē trūkumi, organizējot lauku ļaudis cīņai par augstiem darba tempiem.

P. PEĻNIKS, Jēkabpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs

Objektīvu iemeslu pavadā...

Darba spēka bilancē Asupes kolhozā radies iztrūkums... Kad gada sākumā apsprieda, kā izpildīt ražošanas plānu, viss rādījās pilnīgi iespējami. Bet tagad daudzu mašīnu darba vieta jāpūlas pašiem. Tieši šis apstāklis arī radījis lielu daļu no pašreizējā sastrēguma.

— Nevaram visu padarīt reizē, — kā apstiprinājumu tam saka agronomis b. Eglītis.

Bet laiks negaida un negrib rēķināties ar sarežģījumiem, ko nākas risināt Asupes kolhoza vadītājiem. Lietus gāzes pašas par sevi jau nodarījušas lielus zaudējumus — izslicinājušas daļu kartupeļu, sapūdušas siena kaudzes, tā izmērcējušas tīrumus, ka daudzās vietās traktori grimst. Ziemāju sēja te tikko kā sāka, lielās platībās graudaugi gaidīt gaida plāvējus. Tādi ir vēl līdz šim no naudas izmaksu viedokļa neaplēstie zudumi, par kuriem nenākas vainot kolhoza biedrus.

Tomēr ne visus zudumus te var norakstīt uz laika apstākļu rēķina. Par to var pārliecināties ikviens, kas kaut vai vienu dienu pastaigājis pa šī kolhoza tīrumiem, parunājis ar tā ļaudīm.

Esam pirmajā brigādē. Ap 11 hektāru platībā labība nopļauta un noklāta žāvēties... Kuru vārpu arī neņemsi, visās graudi sadīguši. Brigadieris Herberts Kalniņš mēģina atcerēties: «Tā laikam jau divas nedēļas, kā guļ pie zemes». Vārpu pelēcīgais izskats liek stipri šaubīties par šo aprēķinu precizitāti. Nē, biedri Kalniņ un b. Reinhold — tā nav tikai lietuss gāzu vaina vien! Iespējams, ka brigadieris Kalniņš citur nav pabijis, bet kolhoza priekšsēdētājs b. Reinholds šur tur droši vien braucis «dienestā» darišanās, un jāšaubās vai būs kur redzēt līdzīgu ainu, kad labība tādā veidā atstāta sapūvēšanai. Citi paspējuši, bet šeit nē.

Jā, patlaban šajos laukos tumši pelēko labību krauj kaudzē pieci cilvēki. Vai tad to agrāk nevarēja izdarīt?

Bezlietus dienas, kas tagad iestājušas, ir īsta atelpa kolhozniekiem. Daudz ko var panākt no nokavētā. Ka jārikojas enerģiski, laikam sevišķi pierādījumi nav vajadzīgi, jo dienas ir rudenīgas... Asupiešus jaunās iespējas tomēr maz satraukušas. Liels vai mazs priekšnieks — ikvienam atbilde gata: «Trūkst darītāju, neiespējami visu reizē. Darba spēka bilancē — deficīts»... Praktiski tas izskatās tā: kuļmašīna stāv šķūnī, jo nav kas kuļ, kartupeļi paliek nenovākti, jo nav kas rok, laukus nevar ātrāk novākt, jo pietrūkst gubotāju. Bet varbūt, ka varētu kult turpat no lauka? Biedra Kalniņa vadītājā brigādē 14 hektāru platībā mieži dzeltenī, ziemāji birst. Tie mieži, kas vārpu smagumā pieliekušies pie zemes, paspējuši jau sadīgt. Nav vairs ko kavēties. Vēl taču jāpļauj 60 procentu no visas graudaugu platības.

Mēs acīm redzami pārspīlētu, ja teiktu, ka saimniecībā roku papildnam. Nē, tā nav! Bet ir kas cits. Daudzos ražošanas iecirkņos varētu atrast pa vienam, diviem cilvēkiem, bez kuru līdzdalības nedēļu varētu iztikt, lai rezervi izmantotu galvenajā trieciena frontē — ražas novākšanā. Piemēra dēļ minēsim kalni. Dienāktī te izzāvē un attīra ne vairāk par divām tonnām

graudu. Vai tad vajadzīga «Vishom» tipa kalte, lai viena cilvēka darba ražīgums nepārsniegtu pat 700 kilogramu graudu? Tādas rezerves varētu sameklēt arī citur. Vai, piemēram, mežsargu nevarētu norīkot ražas novākšanā? Droši vien varētu.

— Talkās mēs gājām, — it kā mūsu domu uzminēdama, saka kolhoza grāmatvede b. Rutka.

Hm... pēdējā talka bija ķiršu novākšanā...

Grāmatvedības darbinieki rēķina, ka talkā varētu sapulcināt ap 16—17 cilvēku. Lūk, tikpat, cik vajadzīgs, lai apkalpotu kuļmašīnu. Saimniecībā ir vēl ļaudis, kas nedēļā iekārtojuši pa divām un vairāk atpūtas dienām. Lūcija Galvanauskā pat uzstādīja ultimātu: «Ja neuzticēs man gana pienākumus, tad nestrādāšu nemaz». Kā redzams, viņa ne tikai draud... Aina Zikoviča — jauna meitene, bet kolhoza darbos nav redzama. Visai neliela ir J. Krasņikova, V. Kivlenieka līdzdalība kopus darbā.

Te runa bija tikai par nelielu daļu no tā darba spēka, ko vajag šīs dienas izmantot, lai daudzo čaklo kolhoznieku pūlīni neaizietu bojā. Atrast rezerves ir Asupes kolhoza valdes pienākums.

E. ARUMS

Ar skābbarības sagatavošanu kavēties nedrīkst

— Biešu lapas izbarosim svaigas govīm, tiklīdz sāksim novākt cukurbietes. Tur nav ko ķēpāties ar skābēšanu. Ir vēl lielas platības nenogatavojušos graudaugu, tos skābēsim — spriež kolhoza «Odziena» valdes priekšsēdētājs b. Zvirbulis.

Katru gadu govīs tās paspējušas apēst līdz salam, tāpat arī šogad varam būt mierīgi. Apēdis, ka nebūs ko redzēt, — piebilst agronomis b. Bebris.

Nevaram piekrist kolhoza vadītāju spriedumiem attiecībā uz lopbarības sagatavošanu lopu ziemšanas periodam. Līdz šim saimniecība ieskābējusi tikai 500 tonnu zaļās masas. Taču par sulīgās barības krājumu palielināšanas iespējām šeit īstas skaidrības nav. Rudens pierodā, kad ir iespēja govīs izganīt pa rugainēm, zālājiem, kā arī piebarot atālus, nenopļauto pļavu zāli, būtu ļoti nepareizi cukurbiešu lapas izbarot svaigā veidā. Pie tam to izēdināšanu parasti atstāj slaucēju ziņā. Tādā kārtā govīm tās izēdina neracionāli, proti, pārmērīgi lielās devās, izsaucot gremošanas trakta saslimšanu, caureju. Lapas nevīžīgi ved no lauka, rodas lieli zudumi. Tagad, kad pēc kolhoza paša aprēķiniem, ieskaitot arī to sulīgās masas daudzumu, kuru tas plāno vēl sagatavot, nodrošinājums sabiedriskajam ganāmpulkam ar

sulīgo barību ir tikai 25 procenti, jāizmanto ikviena zaļās masas rezerve skābbarības daudzuma palielināšanā. Tādēļ visas cukurbiešu lapas obligāti ieskābējamas. Pēc agronoma aplēsumiem, lapu kopraža būs ap 200 tonnu.

Bažas rada vilcināšanās skābbarības gatavošanā. Pēc valdes priekšsēdētāja domām, nenogatavojušos graudaugus noteikti ieskābēs, 2,5 hektāra pupu ievāks graudiem, bet pārējās platībās neesot ko pļaut. Taču agronomis ir pretējās domās, sak, skābēt jau nu vajadzētu gan, bet neesot cilvēku. Visi ļaudis iesaistīti graudaugu pļaujā, kartupeļu novākšanā, un kur nu vēl cukurbietes. Tāpat neesot nekādas iespējas pašlaik gatavot skābbarību. Varbūt pēc tam...

Izrādās, ka tomēr ir vēl arī lauka pupu platības, kur ir zaļā masa, ko pļaut un skābēt. Taču to nedara. Tagad no vadītāju un speciālistu iniciatīvas un lauku darbu pareizas organizācijas ir atkarīga lopu izmitināšana ziemā. Tā jau tuvojās, tāpēc skābēšanas darbus atlikt kā pēdējos ir aplama rīcība. Tas nozīmē, ka lopiem sulīgās masas nebūs vairāk kā tā, kas pašlaik ir tranšējās.

Agronomis gan sūkstās, ka nepietiek cilvēku, kas varētu skābēt, taču, ja labi gribētu, varē-

tu tos atrast, iesaistot kantora darbiniekus, speciālistus, šoferus, daļu mehanizatoru, būvbrigādes ļaudis. Bet ir gluži otrādi — mehanizatoriem atļauts neierasties darbā personisku iemeslu dēļ. Tā, 26. septembrī, lai gan pēc ilgajām lietavām bija iestājušas pirmās saulainās dienas, kad visiem kolhoza ļaudīm vajadzētu ar dubultu slodzi strādāt ražas novākšanā, mehanizators Pēteris Dombrovskis nestrādāja, bet kāva mājās tēlu, protams, ar agronoma atļauju.

Tas liecina par speciālista neapzinīgumu tik atbildīgā pasākumā kā lopbarības sagatavošana. Zaļā masa ieskābējama stirpā nedaudz dienu laikā, tāpēc šim darbam var atrast gan ļaudis, tan tehniku. Un tas jādara nekavējoties.

Z. BABAKOVA

Lauksaimniecības tehnikas jaunumi

ADATVEIDA AUGU BAROTĀJS

Pa tīrumu brauc traktors ar neparastu lauksaimniecības mašīnu. Tai ir četras garas adatas, kas iecērtas zemē un tur iešļircina augu barošanas šķīdumu. Tas ir adatveida augu barotājs šķidru mēslošanas līdzekļu iestrādāšanai augsnē ar «iešļircinājumiem».

Adatveida augu barotāja darba ražīgums ir divi hektāri maiņā.

PIEKABE UN MĒSLU IZKLIEDĒTĀJS

Jaunā piekabe, kas reizē ir mēsļu izkliedētāja, spēj vienā stundā izkliedēt tīrumā vairāk nekā piecas tonnas mēsļu. Ar šo mašīnu var pārvadāt arī dažādas kravas. To ieteikts izgatavot sērijveidā. Piekabe mēsļu izkliedētāja konstruēta Gomeļas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā.

PASĢĀJEJS SKĀBBARĪBAS KOMBAINS

Kādā Gomeļas rajona kolhozā strādā jauns pasģājejs kombains — «SKR-2,6», ko izgatavojuši Gomeļas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas konstruktori. Atšķirībā no piekabināmā kombaina «SK-2,6 A» jaunajai mašīnai ir rotējošs veltnis, kas nogriež kukurūzas stublājus, biešu lapas un kartupeļu lakstus un tos sasmalcina. Spēcīga gaisa plūsma, kas rodas, ātri griežoties šarnīrveidā nostiprinātām lāpstām, sasmalcināto masu saber veltnim aizmugurē uzstādītā bunkurā.

Jaunajam kombainam ir labas manevrēšanas spējas, un tas ir gandrīz divreiz vieglāks par līdzšinējo konstrukciju skābbarības kombainiem. Agrātu vada viens cilvēks.

SIENA KRĀVĒJS

Pie kūts piebrauca ar sienu piekrauta automašīna... Kamēr izdarīja atzīmi šofera ceļazīmē, mašīna jau bija izkrauta. Darbu ātri bija veicis elektriskais krāvējs UGK-5. Tas domāts siena iekraušanai šķūņos un kūtsaugšās. Vienā stundā krāvējs spēj pārvietot līdz piecām tonnām sienu. Krāvējs UGK-5 palielina darba ražīgumu un gandrīz trīspusreiz samazina izdevumus sienu izkraušanā. Tas konstruēts Ziemeļrietumu galvenajā konstruktoru birojā (Igaunijas PSR). (TASS)

Labības avanss mehanizatoriem

Nesen kolhoza «Leņina karogs» klētnieki E. Upmalis un P. Lasmānis ieradās klētīs, lai izsniegtu mehanizatoriem šī gada ražas graudus par izstrādes dienām. Par katru izstrādes dienu, kas izpelnīta astoņos mēnešos, traktoristiem un piekabinātājiem avansā izsniegts 1 kilograms rudzu.

Traktorists Jānis Macanovs saņēma 651 kilogramu graudu, vairāk nekā pustonnu labības katrs saņēmuši traktoristi Adams Golmeisters, Jānis Andersons, Mihails Buko. No piekabinātājiem lielāko avansu 347 kg graudu — saņēma Jānis Siliņš.

Pavisam avansā šī kolhoza me-

hanizatori saņēmuši vairāk nekā 9 tonnas maizes labības.

Sajās dienās labības avansu saņēma arī piektās brigādes kolhoznieki. Tā, laukkopis Staņislavs Vasiļevskis saņēma 101, Voldemārs Lazdiņš—102 un Erna Ozoliņa—95 kilogramus graudu.

A. STARS

Par komunistisku darbu

Livānu sestā dežūrveikala darbinieču kolektīvs.

Livānu iedzīvotāji labi pazīst sestā dežūrveikala pārdevējas. Ievēribu viņas ieguvušas ar godīgu attieksmi pret darbu, ar laipnu un ātru piercēju apkalpošanu. Sestā dežūrveikala darbinieces cīnās par komunistiskā darba kolektīva nosaukuma iegūšanu. Ik mēnesi tiek izpildīts un pārsniegts tirdzniecības plāns. Sajā veikālā teicami

strādā Livānu patērētāju biedrības komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Astrīda Sulca, komjauniete Mudīte Videjā, Anna Mālniece, Monika Veigule, Antopina Oberte, Skaidrite Lazdāne, Zelma Veikala vadītāja Zenta Veigure. Šo pārdevēju praksē nekad nav bijis tāds gadījums, kad jānoraksta preces zudumos, gluži otrādi,

kolektīvs panācis dabiskā zuduma normas ekonomiju. Dežūrveikala darbinieces cīnās par to, lai veikālā vienmēr būtu plašs preču sortiments, lai atsevišķu produktu nepietrūktu. Un nav šaubu, ka Livānu 6. dežūrveikala pārdevējas izcīnīs godpilno komunistiskā darba kolektīva nosaukumu.

L. ZAKSA teksts un foto

Kustības drošības mēnesis

Ar 1. oktobri visā Latvijas republikā sākas kustības drošības mēnesis. Šajā laikā visiem rajona autotransporta vadītājiem stingri jāievēro satiksmes drošības noteikumi, nepieļaujot nevienu katastrofu un satiksmes noteikumu pārkāpumu gadījumu.

Autosaimniecību vadītājiem un šoferiem šajā periodā īpaša uzmanība jāvelti cilvēku pārvadāšanas drošībai, jo sakarā ar ražas novākšanas darbiem cilvēkus ar autotransportu pārvadā daudz intensīvāk. Sevišķi jāseko automašīnu tehniskajam stāvoklim, bortu nostiprināšanai, jāraugās, lai noteikti būtu divi vecākie, kas raudzītos par kārtību braukšanas laikā un viens no viņiem atrastos šofera kabinē, otrs — kravas kastē. Braucot jāseko, lai pasažieri nestāvētu, nēgrūstītos, kā tas bieži vērojams, pārvadājot skolēnus.

Sajā gadā gandrīz 50 procentu nelaimes gadījumu notikuši, satiksmes līdzekļu vadītājiem braucot iereibušiem. Tāpat arī citi kustības noteikumu pārkāpšanas gadījumi — braukšana pa kreiso pusi, ātruma palielināšana neatļautos apstākļos, vadot neizlabotu mašīnu — noved pie katastrofām ar smagām sekām.

Pēdējā laikā ielu kustības noteikumus bieži pārkāpj velosipēdisti un gājēji. Sevišķi bieži pusaudži neievēro noteikumus braukšanai ar velosipēdu — brauc divatā, divās un vairākās rindās pa ielas kreiso pusi. Noteikumi paredz velosipēdistu kustību labajā pusē metra attālumā no ietves. Aizliegts braukt ar velosipēdu bērniem, kuriem nav 14 gadu.

Tikai tad, kad visi autotransporta vadītāji, velosipēdisti un gājēji stingri ievēros ielu satiksmes noteikumus, mēs panāksim, ka rajonā nenotiks neviena katastrofa, neviens nelaimes gadījums.

V. TRETJAKOVs,
milicijas leitnants
vecākais autoinspektors

ERIKS TAUNS

Diploms ar izcilību

STASTS

(5. turpinājums)

... Toreiz vakarā pēc sarīkojuma ilgi negājusi mājās, nevarējama izšķirties, teikt patiesību vai nē.

Bet teikt nevarējais neko. Tēvs gaidījis viņu, gribējis redzēt liecību, un, kamēr Astra vakariņo, pati sēdējusi meklēt portfeli. Bet liecībā komjaunatnes biedra karte... Tad viņš neļāvis pat paēst. Izmetis pa durvīm viņu pašu un biedra karti. Māte steigusies meitai pakal, bet atrauta atpakaļ un durvis aizslēgta. Astra ilgi klidusi ap māju, bet, kad aukstums sācis drebināt necešāmi, nākusī šurp...

Direktorei pašlaik klāts brokastu galds, kad Konrāds piekļāvē. Televizors pārraida karaspēka parādi Maskavā. Leo, izmeties kreklos, lej viņu glāzēs. Ir viens no tiem retajiem brīžiem, kad ģimenes draugu vidū valda brīnišķīga saskaņa, kad skolai durvis noslēgtas un divas dienas viņi domājuši nespert soli pāri tās sliekšnim. Viņš ielaužas kā rēgs, kā demons no ārpusaules un vienā mirklī izjauc šo idili. Sārts traips uzkrīt galdauta baltumam, roka ar pudeles apstājas pusceļā, uz grīdsegas

plešas dubļaini traipi un velti Konrāds cenšas tos noslēpt ar mīnāšanos.

— Ko tad jūs atkal esat ievārijis? — gandrīz naidīgi zibsnī direktore acis. Viņam jāstāsta reizes trīs, līdz tie abi saprot, «ko viņš atkal ievārijis.»

Direktore domā. Aiz loga sagriežas snieguntenis. Pirmais šogad. Baltas pārslas virpuļo lejup, bet pelēkā, netīrā zeme pretojas — sniegs krīt dubļos un kūst. Negribīgi vēja plakš samirkušais karogs aiz loga.

— Meitene lai paliek tepat. Vismaz pagaidām. Bet jums jābrauc pie vecākiem. Aprunājieties, noskaidrojiet. Tikai atkal nepārsteidzieties, — viņa brīdina.

Konrāds ver durvis. Pussoli viņu atkal aptur:

— Jūs esat tur kādreiz bijis?

Konrāds purina galvu.

— Slikti. Aizveriet taču tās durvis, — viņa nodrebina, — reizi mēnesī audzinātājam jāpameklē katra audzēkņa vecāki, sapulces jāsauc.

Direktore paskatās logā.

— Bet kā jūs tur tiksi? Braukt taču jums nav ar ko?

SPORTS

Lauku tehnikas Jēkabpils nodaļas fizikultūriešu spartakiāde

Katru gadu notiek Latvijas lauku tehnikas Jēkabpils nodaļas fizikultūras kolektīva spartakiāde. Arī šogad tika izstrādāts nolikums sacensībām astoņos sporta veidos divās kārtās. Pirajā kārtā bija paredzētas arī vieglatlētikas sacensības, bet sakarā ar sliktajiem laika apstākļiem tās tika atceltas. Sprāgas cīņas notika volejbolā, šahā, dambretē un virves vilkšanā. Ļoti zēl, ka nepiedalījās visu iecirkņu komandas, piemēram, Līvānu un Gravānu iecirkņa.

Volejbolā sacentās četras komandas. Uzvarot visās spēlēs, zaudējot tikai vienu setu, pārliecinoši pirmo vietu izcīnīja Viesītes iecirkņa komanda (V. Siliņš, O. Vitols, O. Lejiņš, A. Gureckis, M. Inde un Dz. Putniņš). Otrajā vietā ierindojās centra I komanda ar vienu zaudējumu un trešajā vietā centra II komanda ar diviem zaudējumiem.

Šahā pārliecinoši pirmo vietu ar 8 punktiem izcīnīja centra komanda (A. Siliņš, G. Bušs, A. Buša). Otrajā vietā palika Jēkabpils II komanda ar 5 punktiem, bet trešajā vietā Viesītes iecirkņa komanda ar 4 punktiem. Pie pirmā galdiņa pārliecinoši uzvarēja A. Siliņš, pie otrā — Dz. Putniņš, bet pie trešā — A. Buša.

Dambretē pirmo vietu izcīnīja centra komanda (P. Tūmanis, R. Maskajevs, B. Brokāns, St. Orlova). Otrajā vietā ierindojās Jēkabpils I komanda, bet trešajā vietā

Jēkabpils II komanda. Arī individuāli pie saviem galdiņiem uzvaras guva visi centra komandas spēlētāji. Tūmanis ieguva 7 punktus no 9, Maskajevs 7,5 p., Brokāns 7 p. un Orlova 6,5 p.

Vislielāko interesi kā skatītājos, tā arī pašos dalībniekos izraisīja virves vilkšanas sacensības, kurās piedalījās Viesītes un Jēkabpils komandas. Pārliecinoši uzvaru šeit guva Viesītes iecirkņa spēkavīri V. Siliņš, O. Lejiņš, G. Lejiņš, Dz. Putniņš, O. Vitols, M. Inde. Otrajā vietā palika centra komanda, bet trešajā vietā Jēkabpils iecirkņa komanda.

Kopvērtējumā pēc pirmās kārtas sacensībām ar 36 punktiem priekšgalā izvirzījās centra komanda. Otrajā vietā ar 32 punktiem atrodas pagājušā gada uzvarētāji — spēcīgā Viesītes iecirkņa komanda. Trešajā vietā ar 28 punktiem atrodas Jēkabpils iecirkņa komanda.

Otrās kārtas sacensības ir paredzētas novembrī, kad sacensības notiks svarcelšanā, galda tenisā un novusā.

Jāpānāk tikai, lai tajās piedalītos visi iecirkņi, jo tad cīņas būs daudz interesantākas. Līdz šim sacensībām vēl laika ir pietiekoši, un tāpēc visi var tām labi sagatavoties.

E. BERZIŅs,
LLT Jēkabpils nodaļas
fizikultūras kolektīva
priekšsēdētājs

BARGS SABIEDRISKS NOSODIJUMS

Jēkabpils cukura rūpnīcas biedru tiesas LĒMUMS

1962. gada 14. septembrī

Jēkabpils cukura rūpnīcas biedru tiesa izskatīja darba disciplīnas pārkāpuma gadījumu, kas saistīts ar grupveida ledzeršanu rūpnīcas siltuma apmaiņas aparātūras sildvirsmas tīrīšanas brigādē. Dzeršanā piedalījās brigadieris F. Bobrovs, strādnieki I. Petjukevičs, S. Knučovs un P. Dzenis. Ledzeršanas organizators bija F. Bobrovs.

Par kolektīvu ledzeršanu darba laikā biedru tiesa, pamatojoties uz «Nolikuma par biedru tiesām» 14. nodaļas 6. punktu, nolēma lūgt

rūpnīcas administrāciju pārcelt F. Bobrovu zemāk apmaksāva darbā. Strādniekiem I. Petjukevičam, S. Knučovam un P. Dzenim, pamatojoties uz «Nolikuma par biedru tiesām» 14. nodaļas 4. punktu, izteikt sabiedrisku rājienu, publicējot to laikrakstā.

P. DIMANTS,
biedru tiesas priekšsēdētājs

I. MITROVIČs,
E. JUKSS,
tiesas loceklis

— Nav.
— Leo, varbūt tu? — viņa pakatās virā.

Leo seļai pārscrien ēna.
— Bet es taču neesmu brokastojis, — viņš paplēš rokas.

— Pēc piecpadsmit minūtēm viņš piebrauks, — direktore nav radusi, ka viņai kāds iebilst.
Pēc piecpadsmit minūtēm nē, bet pēc pusstundas internāta durvīm pieslid «Volga».

— Lūdzu, — ar ironisku žestu Leo atrauj durtiņas.

Uz šosejas izbraucis, viņš pajautā:

— Ceļu zināt?

Nē, ceļu Konrāds nezina.

— Bet kas tad zinās? Es taču neesmu taksometra vadītājs, — viņš atkal atgrūž durtiņas. — Diedziet nu uz internātu un paķeriet kādu skuķi līdz.

Dubļus šķaidīdams, Konrāds metas atpakaļ.

Nokļūst līdz Astras mājām nav viegli. Meža vidū jānogriežas no šosejas, un pēc desmit metriem Leo aptur mašīnu. Pērties pa dubļiem viņš negrib. Lai ejot kājām. Viņš pagaidi.

Viņi iet. Kilometrus divus vai trīs kājas stieģ dubļu un sniega putrā. Ceļš mašīnu un traktoru izdangāts, no neatminamiem laikiem neredzējais labotāja roku. Kad sniega ķēpa par daudz sagulst lēlajās eglēs, tās noskurina pļecus, un slapjums krīt uz gājēju galvām.

Beidzot ceļš uzvijas lazdu pudurim apaugušā kalnā, un acīm paveras nožēlojams skats.

Zem simtgadējām gobām sarā-

STARPTAUTISKAIS APSKATS

PSRS MIERA PROGRAMMA ANO SESIJĀ

Jau pagājušās divas nedēļas, kopš Nujorkā darbu sāksi Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas XVII sesija. Soreiz tā sanākusi starptautiskā saspīlējuma apstākļos, ko radījuši ASV draudi un agresīvā rīcība pret Kubu, provokācijas pret VDR no Rietumherlines teritorijas, drudžainā kodolbrūņošanās galvenajās kapitālistiskajās zemēs. Tas viss uzliek sevišķi lielu atbildību sesijas dalībniekiem.

Pašā vispārējās politiskās diskusijas sākumā jau kļuva skaidrs, ka amerikāņu diplomāti Apvienoto Nāciju Organizāciju grib pārvērst par diskusiju klubu, kur varētu teikt skaistus vārdus par mieru, neuzņemoties nekādas saistības.

Kā pārmetumu šai tendencei PSRS valdība ANO Asamblejas sesijas izskatīšanai iesniegusi skaidru un saprotamu programmu, kurā paredzēts veikt konkrētus pasākumus miera saglabāšanas un starptautiskās sadarbības paplašināšanas interesēs. Šajā programmā pirmajā vietā izvirzīts padomju priekšlikums par vispārēju un pilnīgu atbrūņošanu. «Vispārējas un pilnīgas atbrūņošanās līguma» projekta, kas iesniegts ANO Ģenerālās Asamblejas XVII sesijas izskatīšanai, Padomju valdība, ņemot vērā rietumvalstu vēlējumus, izdarījusi dažus grozījumus. «Zēnēvas sarunās» savā runā ANO sesijā teica A. Gromiko, «ASV valdība kategoriski iebilda pret visu kodolieroču nogādēšanu līdzekļu likvidēšanu atbrūņošanās pirmajā posmā, paziņodama, ka valstīm, kas sāks atbrūņoties, zināmu laiku būšot vajadzīgs kaut kāds «drošības lietussargs». Šāds arguments mēs uzskatām par nepamatotiem. Taču, lai varētu sākt reāli virzīties uz priekšu, esam gatavi vēlreiz papūlēties». Ņemot vērā rietumvalstu nostāju, turpināja A. Gromiko, Padomju valdība ir ar mieru, ka, iznīcinot kodolieroču nogādē līdzekļus pirmajā posmā, izņemuma veidā atstātu stingri ierobežotu un saskaņotu starpkontinentālo un citāda veida raķešu daudzumu.

Vispārēju un pilnīgu atbrūņošanu Padomju valdība uzskata ne tikai par izšķirošo kara draudu novēršanas līdzekli. Atbrūņošanās rezultātā atbrīvotos milzīgi resursi un līdz ar to rastos grandiozas iespējas visas cilvēces progresam. Tāpēc Padomju Savienība iesnie-

gusi Ģenerālās Asamblejas izskatīšanai «Atbrūņošanās ekonomisko programmu» un projekta veidā «Deklarāciju par atbrūņošanās rezultātā atbrīvojušos līdzekļu un resursu izmantošanu mierlaika vajadzībām». Šajā deklarācijā uzsvērts, ka atbrūņošanās nestu labumu visām valstīm, tiklab sociālistiskajām, kā arī kapitālistiskajām. Sevišķi daudz iegūtu ekonomiskā ziņā mazattīstītās zemes. Ja vienu piektdaļu līdzekļu, ko patlaban izlieto militārām vajadzībām, ieguldītu šo zemju ekonomikā, tad 20 līdz 25 gadu laikā, tas ir, tagadējās paaudzes mūžā, tās rūpnieciskās ražošanas līmeņa ziņā tuvotos tādām valstīm kā Anglija un Francija. Par šiem līdzekļiem Āzijas, Āfrikas un Latīņamerikas mazattīstītās zemes varētu radīt 30 līdz 40 pasaules mēroga enerģētiskos un rūpnieciskos centrus. Padomju Savienība ierosina: negaidot, kamēr tiks noslēgts līgums par vispārēju un pilnīgu atbrūņošanu, jau tagad sākt izstrādāt starptautisku programmu, kurā būtu paredzēts sniegt palīdzību mazattīstītajām zemēm, izmantojot līdzekļus, kas atbrīvotos atbrūņošanās rezultātā.

Deklarācijas projektā teikts: «Tautām jāizšķiras — vai nu vispārēja un pilnīga atbrūņošanās un nesatricināms miers, vai arī drudžainās brūņošanās pastiprināšanās un pasaules virzišanās pretim iznīcinošam kodolkaram». Padomju Savienība izvirzījusi atbrūņošanās ekonomisko programmu, dziļi ticēdama, ka tautas izvēlēsies pirmo ceļu, ka tās prasīs novērst briesmas, kas apdraud pasauli.

Padomju valdība Ģenerālās Asamblejas izskatīšanai iesniegusi arī svarīgu un neatliekamo jautājumu par preventīva kara propagandas nosodīšanu. «Preventīvs» jeb «profilaktisks» karš ir agresija, kas aizplivurota lielkulīgiem spriedelējumiem par cenšanos «novērst citas valsts agresiju». Preventīva kodolka propagandas plaši izvērstā NATO zemēs, sevišķi Amerikas Savienotajās Valstīs, kur «dot pirmo kodoltriecienu» aicina ne tikai bezatbildīgas personas, bet arī redzami valstsvīri.

Aicinādama visas valstis nosodīt preventīva kodolka propagandu, Padomju Savienība vienlaikus uzaicinājusi visas kodolvalstis kā pirmo soli uz kodolieroču likvidēšanu pilnīgu aizliegšanu bez ierunām uzņemties saistības nelietot pirmajam šos ieročus. Izvairīties no šādām saistībām var tikai tas, kas slepenībā perina domu kodolkarā izdarīt pirmo šāvienu.

Rūpēdamās par mierīgas sadarbības nostiprināšanu starp tautām, Padomju Savienība ierosinājusi uzņemt ANO Ģenerālās Asamblejas XVII sesijas darba kārtībā jautājumu par starptautiskas tirdzniecības konferences sasaukšanu. Šādas konferences uzdevums ir radīt veselīgu atmosfēru pasaules tirgos un paplašināt tirdzniecību starp visām zemēm. Šo priekšlikumu jau plaši atbalsta, sevišķi mazattīstītās zemes, kas cieš no tām nežēlīgās cenu politikas, kuru diktē savrupie ekonomiskie grupējumi.

Tāda galvenajos vilcienos ir olašā rīcības programma, ko mūsu valdība iesniegusi apspriešanai vairāk nekā 100 valstu pārstāvjiem, kuri tagad sapulcējušies Nujorkā.

L. VEĻICANSKIS

(TASS)

Redaktore B. IKLĀVA

Rajona patērētāju biedrību savienības veikali un sagādes kantoris iepērk no kolhoziekiem, strādniekiem un pārējiem ledzīvotājiem pārtikas standarta kartupeļus. Cena 12 kapeikas par kilogramu.

Pasteidzieties pārdot kartupeļu pārpalikumu!

(Turpinājums nākošajā numurā)

Aotze iznāh otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktorei — 2342, redaktors vietnieciņ — sekretārei — 2262, redaktors vietnieciņ — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tēlāts vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.
«Padomju Daugava» — гeзeтa ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориального производственного колхозно-совхозного управления.